

Előfizetés:

Helyben:
 Fősz. évre 14 kor.
 Félévre 7 kor.
 Negyedévre 3.50 kor.
 Egy hónapra 1.26 kor.

Vidékre:
 Fősz. évre 20 kor.
 Félévre 10 kor.
 Negyedévre 5 kor.
 Egy óra 1.80 kor.
 Egyes szám 4 fillér.

KASSAI ŐR

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztőség:

KASSA
Tömlőcz-utca 2. szám.Kiadóhivata
Fő-utca 45. szám.

Megjelenik mindennap

Telefon 178.

Felelős szerkesztő: SERESS IMRE.

Az „alkotmányvédő” tábor.

Abaujmege elmozdított tisztviselői, miután látják, hogy a koalíciónak löttek, de másrészt helyeikre vissza se térhetnek többé, most a sajtó útján akarják beugratni a közönséget, hogy tartson ki mellettük.

Kibéreltek tehát egy lapot, a Naplót, amely egykor az általános szavazati jog zászlaja alá esküdt, de ezt az esküjét újabb koncert megszegte. A tulajdonos háttérbe vonult és most a bérlők, Szalay és Ferdinandy irányítják a politikát. Ha mindez egy nem koalíciós ujságnál történnék, hát már üvöltözne a koalíció, hogy „ime, egy lap eladta magát!” De mert egy koalíciós lap bérbeadásáról van szó, ez a koalíció szerint egész természetes.

Tehát az abaujmegei szétkergetett tisztviselők most összejöttek — egy redakcióban és innen akar-nak hadjáratot intézni az elvesztett pozíció visszaszerzésére.

Tekintve azt, hogy a sajtó terén ezek az urak gyermekek és így abszolúte nem veszedelmesek, szemet hunyunk a lapbérlet fölött, bár követelni lehetne, hogy a Napló változtassa meg eddigi alcimét, hogy „független politikai napilap.” Mert hogyan lehetne független az a lap, melyet a megyei koalíció kiárendált?

Azonban minthogy a Szalay nevű egyén főszerkesztése alá került Napló a „nemzeti ellenállás” cégére alatt a hazugság kultiválását tűzte ki fő feladatául, az ilyen „nemzeti ellenállás” ellen a sajtó tisztessége nevében bátorkodunk tiltakozni.

Általános elv a sajtóban, hogy a *nézetek* egy és ugyanazon eseményt illetőleg olyan messzire állhatnak egymástól, mint ég a földtől. Minden lapnak és minden ujságírónak joga

van olyan világitást vetni bármely eseményre, aminő «neki tetszik». Jogom van azt mondani, hogy a hirlapok utcai elárúsítása törvénytelen, jogom van ebben a sajtószabadság elkobzását, az abszolutizmust, sőt mindent látni, ami nekem jól esik. Csak egyhez nincs jogom; olyan események hírére költeni, amely események *nem történtek meg*. Tehát még a „hazaárulóról” sincs jogom azt írni, hogy valaki kövel dobta meg, ha ez a kövel megdobás nem igaz. Mert ha azt adom a közönség tudtára, hogy valami megtörtént, holott nem történt meg, *hát ez hazugság*. Továbbá: elhallgatni azt, ami megtörtént: szabad, amennyiben senkise kényszeríthet joggal, hogy ott legyenek valamely eseménynél. De, ha már ott voltam és róla beszámolok, ez a beszámolás nem lehet ellenkezője az igazságnak.

Mégis sokszor megtörténik, hogy egy eseményt, amelynél tíz ujságíró van jelen, ezek tízféléképen ír-nak meg. Még ezen se lehet fennakadni, mert hisz régi dolog, hogy ahány szem, annyiféléképen lát. De meg nem történt, tehát költött, illetve ujságírói nyelven „hasból” írt eseményekkel előállni, ezeket a közönségnek megtörtént dolgok gyanánt beadni: engedelmet kérünk, ennek semmi köze sincs az alkotmányhoz, mert ez közönséges himpellérség.

Az abauji alkotmányvédők tehát nagyon tévednek, ha azt hiszik, hogy a szerkesztőségben kigondolt hazugságokkal, amelyeknek rugója nem egyéb, mint bosszuszomj a kormány ellen, meg fogják fordítani az események kerekét.

Föltéve, de meg nem engedve, hogy a koalíciónak igazsága van, a győzelmet hazugságokkal nem lehet

kierőszakolni. De nem lehet hazugságokkal megtéveszteni és a „nemzeti ügy” mellé sorakoztatni a közönséget sem. Mert vagy igaz ügy a koalíciós nemzeti ügy, és ez esetben nincs szükség azt hazugságokkal igyekezni előre vinni, vagy nem igaz ügy és ez esetben a hazugságok ugye használnak. Tessék e fejtegetéseket az «alkotmányvédő tábornak» megszívlelni és a hazudozási rendszerrel szakítani.

Márciusi képek.

A kassai március 15-iki ünnepek csak úgy zajlottak le, mint az előbbi esztendőkből, azok a rémlátások tehát, melyekkel koalíciós részről már hetekkel ezelőtt izgatták a népet, valótlanoknak bizonyultak. Nem volt bizony ez ünnepekbe semmiféle beavatkozás és nem is kellett. Különös volna, ha szép nemzeti ünnepeinket aktuális politizálással tennék akár-milyen részről is. Erre szükség nincsen, nem is következett be.

Persze zászlódiszben pompázott az utca, majd minden házban zászló lengett. De például a külvárosban sok háziurnak csak egyféle zászlója van, az, amelyiket képviselőválasztásnál használnak. És láttunk ennél fogva zászlókat, melyek még a Hadik költségén lettek készítve s ennél fogva ez a felírás volt eredetileg rajtuk: éljen gróf Hadik Béla. A gondos háziur azonban a felírást szépen befestette, úgy, hogy annak csak a halvány körvonalai voltak kivehetők. Vajon már legközelebb kinek a neve kerül arra a lobogóra?

*

Legzajosabb persze a színház volt, mely tegnapeste zsufolásig megtelt közönséggel. És ez a közönség egy kicsit unta azt a zagyaságot, amit ünnepi műsor címén elébe raktak s mely között a Bartha István darabja is szerepelt. Hát nem bölcsebb és okosabb dolog lett volna a mindenféle szavalmányok helyett egy igazi szép magyar darabot előadani? Például a „Bánk-bán”

operát vagy a „Kuruc Feja Dávid”-ot?

☆

De közeleg 18 a, a *vörös március* napja. Mert a szocialisták is ünnepelni készülnek a szabadság, testvériség, egyenlőség eszméinek hónapját, persze a maguk módja szerint: az igazságok nyílt és egyenes kimondásával. Az ember a szép szövegek, a megszokott frázisok olyan tömegét hallja az ünnepi szónoktól, hogy kívánczik egy kis durva bár, de őszinte hang után. És e tekintetben a szocialisták mindig ki tudják elégíteni a várakozást. No majd meglátjuk március 18-án.

A haza oltára.

Végre a haza oltára is megjelent a horizonton. Ez már valami. Ez az idők jele. Andrássy Ilona grófnő szalonjában van egy csinos kis guéridon, annak a márványlapját tették meg a haza oltárának, melyre egy szép este, intim és előkelő társaságban, gróf Dessewffy Aurélné Károlyi Palma és több főúri hölgy letette ékszereit — mondván, hogy a hazának ajándékozzák.

Nos, de miként képzelik ezt? Azoknak, kik szintén honpolgárok és szintén „abszolutizmusban” élnek csak úgy, mint Kosuth Ferenc, ma sincs több pénzük, mint tegnap; pedig a grófi hölgyek — hogy hosszú szót mondjunk, — megékszertelenítették magukat. Azt írják a koalíciós lapok, hogy a haza oltára letett ékszerek több száz-ezer koronát mérnek.

Jó. Ki fogja pénzzé tenni a sok ékszert? Ki fogja biztosítani a nemes honleányokat arról, hogy az ékszerek a legmagasabb árfolyamon adatnak el? Lesz-e tekintettel a vásárló ékszerész a hazafias célra? Fogós kérdések mindezek; és szinte önkénytelenül kínálkozik a gyökeresebb megoldás: tessék közvetlenül pénzt adni. Mert a pénz beszél.

Csak hogy a dolog bibije ott van, hogy az ékszerek letévése bizonyos dicsőséggel jár. Egy ötszázforintos karperecet kellő grandezzaival lehajítani az asz-

taira: hatásos jelenet, és már láttuk is szindarabban; de egy simplex ezresbankót kiguberálni, — fi donc! — ebben van valami parvenü, valami merkantil. Az ezresbankót nem oldhatja le az ember a nyakáról, mint egy gyöngyfűzért, kivált ha az ember asszony és a nyaka szép; az ezresbankó továbbá nem holmi kösöntü, amit nagyobb hatással kapcsol le az ember, mint amekkora hatással Bánffy kapcsolta ki a katonai kérdést.

Tény azonban, hogy az adakozás nemes és széperény. Kár, hogy ezt az erényt olykor ferde helyzetek hozzák működésbe; mert ezek a mágnáshölgyek tán meg lehetnek most már győződve arról, hogy a parlament feloszlatása előtt nem volt nyomor, nem volt szenvedés ebben az országban; és úgy lehet, hogy a jótékony adományokat koalíciós röpiratokba, koalíciós propagandába fektetik, — és mi féltjük azt a pénzt, hogy rossz helyre jut.

A haza oltára tehát áll és várja az áldozatokat.

Alig fejeztük be a fenti elmékedéseket, hát egyszerre csak jön a hír Budapestről, hogy a mágnáshölgyek hazafias felbuzdulása — *nem történt meg.*

Pedig a koalíciós lapok hozták ezt a nagyszerű hirt és persze ujjongtak örömeikben.

Am az ujjongás dacára se téték le ékszereiket a mágnáshölgyek, sem akkor, sem azóta. Kiderült, hogy ezt a hirt egy budapesti Szalay László az újjából szopta.

Érdekes azonban, hogy mikor a nem koalíciós lapok ezt a »haza oltáráról« terjesztett hirt megcáfolták és a koalíciós svindlit leleplezték, a koalíciós lapok három napig dühösen kiabáltak, hogy a »haza oltára« igaz.

A negyedik napon aztán a szintén koalíciós Pesti Hírlap beismerte, hogy bizony mégse igaz.

A budapesti Szalay László arra számított, hogy a mágnáshölgyek a hír hatása alatt majd utólag csakugyan leteszik ékszereiket a haza oltárára. De bizony rosszul számított.

De most legyünk nagylelkűek és tegyük fel, hogy a mágnáshölgyek világgá kürtölt esete nem volna koalíciós hazugság, hanem igaz volna. Hogy állnánk akkor a »haza oltárával?« Szerény véleményünk szerint úgy állnánk, hogy akkor is csupán a koalíció »oltáráról« lehetne szó, nem pedig a haza oltáráról. Mert a haza nem kér ezidőszert mást, csak békét, nyugalmat és — kenyeret, (de nem alamizsnát). Már pedig a mágnáshölgyek ékszerei, ha tényleg feláldoztattak volna, csu-

pán a koalíció céljaira áldoztattak volna, nem a haza céljaira. A koalíció pedig nem egy a házával.

Szanatorium a Bankón.

Építsék fel mielőbb!

A József főherceg szanatorium egyesület kassai fiókja holnap tartja közgyűlését, melyen beszámol eddigi tevékenységével.

Az egyesület működése nem volt eredmény nélkül való, — de az is bizonyos, hogy sok viznek kell addig lefolyni a Hernádon, míg ez az egyesület eléri tulajdonképeni célját: a kassai szanatorium felépítését.

Nálunk roppant nehezen megy az ilyesmi. Pedig jól tudjuk, hogy a tüdővésznek ezidőszertinti egyetlen gyógyítóhelye a szanatorium. Azt is tudjuk, hogy az emberek ezrei esenkednek csak itt meggyékben is gyógyulás után, tehát minden elmulasztott napot egy-egy ember életével fizetünk meg. Rettenetes kamat! S mégis nehezen megy a dolog.

Németországban már a szanatoriumok egész sokasága gyógyítja a szenvedő emberiséget.

Mi a budakeszi szanatóriumon kívül nem birunk a vidéken még egyet felállítani.

Pedig Kassán igazán mihamar fel kellene építeni azt a szanatóriumot. Ez roppant veszélyeztetett pont. A statisztika azt mutatja, hogy Abaujmegye és környéke a tüdővészben vezet. Tehát a dolog nagyon sürgős.

És gyönyörű hely van a szanatorium céljaira. A Bankó. Széles, nyugodt, tiszta levegőjű, ideális fekvésű hely, ahol a gyógyulás lehetősége sokkal nagyobb volna, mint akárhol más helyen.

A bankói szanatóriumot fel kell építeni mielőbb. Meg kell rázni ezt a társadalmat, hogy adakozzék bőven a szanatorium egylet részére, — fülébe kell harsogni, hogy itt embertársaink életéről van szó s ennél a kérdésnél habozni, halasztgatni nem lehet. És ha nincs elegendő pénz, kisebb arányokban építsék fel azt a szanatóriumot, de hogy rövid határidőn belül annak fel kell épülnie, azt érzi minden ember, aki törődik embertársai sorsával. S érzik bizonyára az letegy buzgó vezetői is, akiknek agilitása eddig is szép eredményeket ért el.

25 krajcár.

Az alkotmányvédelem céljaira egy olvasónk ma 25 krajcárt küldött be hozzánk.

Kérdezzük a közönséget: mi az ördögöt csináljunk ezzel az összeggel? Talán gróf Zichy Jenő után küldjük a vizilovak hazájába? Vagy pedig szolgáltatassuk be Szalay Lászlóhoz, a Hazugságok Lapjának főszerkesztőjéhez?

A válaszokat e hó 20-áig kérjük. A pénzzel a legokosabb válasznak megfelelően fogunk intézkedni, ha pedig okos válasz nem jön, hát takarékbba tesszük, hogy ott 1000 esztendeig kamatozzon, és akkor egy újabb nemzeti ellenállás céljaira szolgáljon.

A 25 krajcár addig több mint egy milliárt forint lesz, az akkor élő Zichyek tehát tiszta lelkiismerettel hagyhatják majd cserben a koalíciót és mehetnek a szerencsény hölgyek szoknyái után; viziló vadászat ürügye alatt.

Nagyidai.

A mai nap hazugságai.

1. Sziráky Barna kir. törvényszéki elnök tegnapi nyilatkozatát a Napló a következő alcímmel közli: *Kiutasított gimnazisták.*

Az ember azt hinné e cím olvasásakor, hogy egy csomó gimnazistát valaki valahonnan kiutasított s minthogy a kir. Sziráky Barna kir. törvényszéki elnökről szól, hogy ő volt a kiutasító. Azonban már az ötödik sorban olvashatni ezt: az elnök a tanuló ifjakal kérelmükkel *elutasította.*

Tehát a címben nagy betűkkel *kiutasított gimnazistákról* van szó, a szövegben pedig *elutasított tanulóifjakról.* A cikk további részében szintén egy szó sincs semmiféle kiutasításról.

Ime, így dolgozik a megdühödött koalíció, Minthogy egy cikk *szövegében* már lehetetlen hazudnia, hát legalább a *címben* hazudik.

2. A Szalay-féle lap azt a hazugságot találja föl, miszerint „ki lett hirdelve az utcagyerekek előtt,“ hogy aki udvariasan köszönti a főispánt, az tíz fillért kap jutalmul. Minthogy a Napló humorizálni sem nem tud, sem nem szokott, de a cikk hangjából nem is lehet kivenni, hogy itt valami kigondolt *ülletről* volna szó, hát a hirt komolyan kell vennie az olvasónak.

És éppen ez a hírlapi hazudozásnak legsilányabb módja: kigondolni valami komiszágot és azt ráfogni a politikai ellenfélre, mint komolyan megtörtént dolgot.

Ha Abaujmegye volt urai azt hiszik, hogy ilyen módon hatalmukat vissza fogják szerezni, nagyon tévednek.

3. Schmidt Dezső füzéri főszolgabíróról szólva azt írja Szalay László lapja, hogy sem őt, sem a többi új tisztviselőt *a közönség nem ismeri el tisztviselőknak.*

Ez az állítás hazugság, mert ellenkezőleg, éppen a közönség az, amely örül az új tisztviselőknak, akik nem foghegyről beszélnek az emberekkel, hanem készségesen és gyorsan elintézik minden ügyét.

4. A Napló egy Mildner Ferenchez intézett Berlinből jött levelező-lap által „teljes betekintést nyert a törvénytelen kormány piszkos kohójába, ahol serényen folyik az átkos munka a nemzet ellen.“ Üvöltöz is a főszerkesztő, hogy „fellázító, mily eszközökkel mernek dolgozni!“ (Vagyis, hogy röpiratokat irnak a koalíció ellen!)

Hát mindez szintén hazugság. A koalíció ellen nem kell már semmiféle eszközökkel sem dolgozni, mert a koalíciót már megdolgozta a nemzet úgy, hogy sohase fog többé talpra állani. Hogy valakinek kedve jött röpiratot írni a koalíció ellen? Mi köze ehhez a kormánynak? Hát firtatja valaki azt, hogy a koalíció mellett kik irnak röpiratokat? Kiki olyan véleményt nyilvánít, amilyen neki tetszik és Mildner Ferencet sem kényszeríti senki, hogy koalíció ellenes röpiratot vegyen bizományba.

A koalíció egyik vezérlapja, a Polgár, kitalált egy magyar vezényszót, amely így hangzik: Lófarkat a csákótokra! Hát mi bátorokodunk ennek az allegorikus vezényszónak értelmét kívánni a hazug koalíciós lapoknak, de különösen azok főszerkesztőinek.

TELEFONHIREK.

A vezérlő-bizottság feloszlatása.

Budapest, márc. 16.

Ma délben minisztertanács volt, mely után a kormány a következő szenzációs jelentést adta ki:

A feloszlatott országgyűlés szövetkezett pártjainak vezérlő-bizottsága kezdettől fogva olyan jogokat és hatáskört ragadott magához, amelyek csak a végrehajtó hatalmat illetik meg. Emellett működése kezdettől fogva túllépte és túllépi azon határokat, amelyeken belül a politikai pártok szervezkedése és elveiknek

terjesztése az alkotmányos élet terén jogosult.

Miután továbbá a vezérőlbizottságnak nyilvánosságra hozott határozatai, kijelentései és felhívásai az ország közönségét és törvényhatóságait a m. kir. kormánynak a közrend és az állam tekintélyének helyreállítására és fentartására irányuló törvényes intézkedéseivel szemben tetleges ellenszegülésre is vezethető nyit ellenállásra izgatják, ennél fogva a magyar minisztertanács a feloszlatott országgyűlésszövetkezett pártjainak vezérőlbizottságát a mai napon feloszlatta és annak működését betiltotta.

Nyittréből.

Nyitra, márc. 16.

Csillaghy György kormánybiztos rendeletet intézett az összes járási főszolgabírákhoz, felhívta őket, hogy nála jelentkezzenek. Minthogy a felhívásnak valamennyien eleget tettek, ennél fogva valamennyien megmaradnak állásaikban.

Kossuth Ferenc állapota.

Budapest, márc. 16.

Kossuth Ferenc állapotában ma örvendetes javulás állott be. Ma délelőtt már látogatókat fogadott és ágyában ülve dolgoztatott.

Öngyilkos gróf.

Paks, márc. 16.

Pakson ma délelőtt Csáky Jenő gróf nyugalmazott honvéd alezredes hirtelen támadt elmezavarában föbelötte magát. Szörnyethalt.

Orosz-japán barátság.

London, márc. 16

Tokióból jelentik, hogy a cár oly célból, hogy az oroszok és japánok közti jóbarátságot emelje, elhatározta, hogy egy császári herceget fog nagy katonai kísérettel, egy tábornokkal és egy magasrangú hivatalnokkal Japánba küldeni. Ugyancsak a mikádó is el fogja küldeni hasonlólag nagy kísérettel Pétervárra családjának egyik tagját.

Kérjük tisztelt előfizetőinket, kiknek előfizetésük lejárt, sziveskedjenek ezt mielőbb megújítani, hogy a lap szétküldésében akadály föl ne merüljön.

NAPIHIREK.

— A belügyminiszter és a választók összeírása. Kristóffy belügyminiszter szerdán rendeletet intézett a városokhoz a képviselőválasztásra jogosult választók névjegyzékének összeállítása tárgyában és a következő utasítást adta a törvényhatóságoknak a központi választmányokkal való közlés céljából.

Az országgyűlési képviselő választók névjegyzékének az 1899. évi XV. t. c. értelmében leendő kiigazításánál tehát, az 1883. évi XLIV. t. c. 11. szakaszának 1. és 2. pontjában felsorolt állami egyenes adók az 1903. évi állapot szerint akadálytalanul felhasználhatók, ellenben az idézett törvényszakasz harmadik pontjában felsorolt állami egyenes adóknál, minthogy azoknak bizottsági megállapítása mind eddig meg nem történt, a megelőző 1904. évi adó veendő alapul.

— Megjöttek a szalonkák. Az igazi vadász ember várva várja a híreket, hogy mikor érkeznek a szalonkák. A nagyobb birtokon még öröket is állítanak ki, hogy az első szalonka megérkezésekor azonnal értesítsék az uraságot. A vadászok e szenzációja bekövetkezett. Most aztán fegyvert fog minden vérbeli vadász ember s órákig fogják lesni a nemes szárnyasokat.

— Halál a vasgyárban. A gömörmezei Deindön — amint Rozsnyóról írják — tegnap reggel nagy szerencsétlenség történt a vasgyárban. Takács László gépész a lendítő kerék körül forgolódott, miközben a kerék balkezét elkapta és percekig forgatva a padlóhoz és gerendához verdeste. A gép elállítása után mint alakatlan tömeget huzzák ki a szerencsétlenül járt Takácsot.

— Kassaiak Konstantinápolyban. A menetjegyiroda a jövő hó közepén nagy társas kirándulást rendez Konstantinápolyba. Mint értesülünk, a társas utazáson Kassáról is többen vesznek részt.

— Felolvasás az új határszéli vasutakról. A magyar mérnök- és építész-egylet vasutépítő szakosztályának e hó 15-én tartott ülésében Kain Albert államvasuti felügyelő az újban megnyitott nagyberezna-oroszhatárszéli vasutat és annak építését ismertette. E vasut kárpáti

átkeléseink számát szaporítja s az ungvölgyi vasut folytatásában Galiciával nyit újabb összeköttetést. Találkozunk e vonalon hegyi vasutak építésénél előforduló legnehezebb kivitelű létesítményekkel. Óriási bevágások és feltöltések, kisebb-nagyobb hidak, alagutak követik egymást a vonalon és két és fél év hosszú munkájára volt szükség, hogy elkészülhetett. A szakirodalmi működéséről általánosan ismert előadó mindezeket vonzó előadásban ismertette s nagy számu vetített képekkel gazdagított előadását a hallgatóság zajos tetszéssel fogadta.

— A természetkultúrák Abauj-megyében nagyon kedvezőnek ígérkeznek. A gazdaközönség véleménye szerint a tél-kitűnő volt s az őszi vetések a legszebben zsendülnek, úgy, hogy ha csak valami nagy elemi csapás közbe nem jön, ez az esztendő termés tekintetében a legjobbnak ígérkezik. Ami mindenestre igen örvendetes tünet.

— Pénzokádó hegy. A huszadik században még ilyen is megtörténik. Tokaj és Bodrogkeresztur között a gíbárti elektromos r. t. emberei az elszakadt drótot forrasztgatták az elmúlt napokban. Ez alkalommal több fényes cint hullattak a hegyoldalon levő tűzhelyre. Egy arra menő jámbor halandó meglátta az elhullatott ércet: lélekszakadva ment be Tokajba jelenteni az előjárásnak, hogy a hegyen ő egy pénzokádó helyet talált. Jöjjenek vele gyorsan a helyszínére. Az előjárás-ágeleinte ámult-bámult, de a nagy állításra nem volt más tenni valója, mit gyorsan teleülték a város kocsiját és testületileg vonultak ki a kincses helyre. Persze nagy volt meglepetésük, mikor meglátták az igazi valót. A kincsesöt Keresztturnak szalasztották, ők pedig ajkukat harapdálva és szegyenkezve vonultak vissza a város tanácstermébe.

— A kivándorlás. Az egész magyar birodalom területéről ez évi január havában 12424 ember vándorolt ki, kiknek túlnyomó többsége (11237) Amerikát választotta új hazájául. Az összes kivándoroltaknak 30 százaléka, 3725 volt magyar anyanyelvű. A múlt év január havához képest némileg csökkent a kivándorlás amennyiben 1905. januárjában 14.298 volt a kivándorlók száma, kik közül 13.002 ment Amerikába és 3880 (34,2 százalék) volt magyar. Felsőmagyarországon, különösen Trencsénben az Amerikába való kivándorlás ismét nagyobb arányokat ölt 40-50 kiscsorda is, akik elég tűrhető módon éltek idehaza családjaikkal, másod-harmadmagukkal kerekednek fel és Amerikába utaznak,

Kiadja: „Kassai Ór“ kiadó-vállalat, Fő-utca 45. szám.

HIRDETÉSEK.

Makulatura-papír
olcsón eladó
Kossuth Sajos-utca 16.

Hirdetések jutányos
áron felvételnek a
„Kassai Ór“ kiadó-
hivatalában Kassán
Fő-utca 45. sz. a.

LEGALÁBB 5 KOR. NAPIKERESÉTI

Házimunka kötőgéptársaság

részére keresünk, mindkét nembeli egyéneket gépeinken való kötésre.

Egyszerű és gyors munka, egész éven át otthon. — Előismeretek nem szükségesek, távolság nem határoz, a munkát mi értékesítjük.

Házimunka kötőgép-társaság

Thos. H. Whittick és Társa

Budapest, IV. Havas-utca 3-412. szám.
Prág, Petersplatz 7-412.

Ne tessék mutatványszámot kérni,

mert a ki már most beküldi — ha csak egy hónapra is — az előfizetési összeget AZ UJSÁG politikai napilapra április hó 1-jétől számítva, annak azonnal megindítjuk a legjobb magyar lapot:

≡≡≡ AZ UJSÁG-ot, ≡≡≡

de az előfizetést csak április hó 1-től számítjuk. — ELŐFIZETÉSI ÁRAK: Egy hónapra 2 korona 40 fillér, negyedévre 7 korona, fél-
~~~~~ évre 14 korona, egész évre 28 korona. ~~~~~

AZ UJSÁG GYÖNYÖRŰ HUSVÉTI AJÁNDÉKÁT:

≡≡≡ AZ UJSÁG ALBUM-át ≡≡≡

AZ UJSÁG minden előfizetője megkapja 72 fillér portó beküldése ellenében, a ki AZ UJSÁG-ra egy félévre egyszerre, negyedévenként vagy havonként, de félévi kötelezettséggel előfizet. — Megrendelési cím: AZ UJSÁG kiadóhivatala, Budapesten, VII., Kerepesi-ut 54. szám.

LÁSZLÓ FÜLÖP bank- és váltóüzlete KASSA, Fő-utca 45.

elfogad előjegyzéseket a „**Pesti Hazai Első Takarékpénztár Egyesület**“ által kibocsátandó 100 korona névértékű „**Nyereménykötvényekre**“, melyek f. évi április havában bocsátatnak nyilvános aláírásra. — Az árfolyam csak később fog megállapíttatni; előreláthatólag azonban 140 korona körül lesz. — Ezen értékpapírok 70 évre terjedő sorsolási terve oly előnyöket nyújt, hogy előjegyzése mindenkinek a legmelegebben ajánlható s tekintettel a nagymérvű jelentkezésre, mielőbb eszközendő. — Előjegyzéseket elfogad, díjtalan fölvilágosítással készséggel szolgál, **dollárokat** s mindennemű idegen pénzt és sorsjegyet ————— legmagasabb áron bevált: —————

LÁSZLÓ FÜLÖP bank- és váltóüzlete KASSA, FŐ-UTCA 45. SZ.